

Zelený čtvrtek – Mše na památku Večeře Páně A – B – C

*Kdykoli totiž jíte tento chléb
a pijete z tohoto kalicha,
zvěstujete smrt Páně,
dokud (on) nepřijde. (1 Kor 11,26)*

První čtení

Exodus 12,1-8.11-14

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: "Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců; bude to pro vás první měsíc v roce. Řekněte celému společenství Izraele: 'Desátého dne tohoto měsíce ať si každý opatří beránka pro rodinu, jehně pro dům. Jestliže však je rodina tak malá, že beránka sníst nestačí, ať si vezme ze sousedství, které je (tomu) domu nejbližší, tolik osob do počtu, kolik stačí beránka sníst. Beránek ať je bezvadný, ve stáří jednoho roku, sameček. Můžete ho vzít z jehňat nebo kůzlat. Uchováte ho až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho k večeru zabije celé shromážděné společenství Izraele. Pak ať vezmou trochu jeho krve a pomažou jí obě veřeje i příčný trám (nad nimi) v domech, kde ho budou jíst. Ať jedí maso tu noc, ať ho jedí pečené na ohni s nekvašenými chleby a hořkými bylinami. Budete ho pak jíst takto: Mějte přepásaná bedra, obuv na nohou a hůl v ruce, a jezte ve spěchu. Neboť je to Hospodinova Pascha (Přejití). Oné noci přejdu egyptskou zemí a pobiji všechno prvorozené v egyptské zemi jak u lidí, tak u dobytka. Nad všemi egyptskými bohy vykonám soud. Já, Hospodin. Pro vás však bude krev (beránka) sloužit jako znamení na domech, že tam přebýváte. Když uvidím krev, přejdu vás, a tak uniknete ničící ráně, až budu zabíjet po egyptské zemi. Tento den si uchováte jako památný a budete ho slavit po všechna svá pokolení jako ustanovení věčné.'"

Druhé čtení

1. Korintánům 11,23-26

(Bratři a sestry!) Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: "Toto je moje tělo, které se za vás (vydává). To číňte na mou památku." Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: "Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, číňte to na mou památku." Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud (on) nepřijde.

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti. Bylo to při večeři. Dábel už vnukl Jidáši Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: "Pane, ty mi chceš mýt nohy?" Ježíš mu odpověděl: "Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později." Petr mu řekl: "Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!" Ježíš mu odpověděl: "Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl." Šimon Petr mu řekl: "Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!" Ježíš mu odpověděl: "Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni." Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: "Ne všichni jste čistí." Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim; "Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Místrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy."

Zelený čtvrtek – Přijetí

Tři aspekty nás provázejí během slavnosti Zeleného čtvrtka:

– V obrazu umývání nohou zobrazuje evangelista Jan, čím se vyznačoval celý Ježíšův život a co ještě chtěl na rozloučenou zprostředkovat svým učedníkům. Ježíš pokleká k nám lidem, aby se dotkl našich ran a zahojil je – naše nohy, které jsou zcela pokryty prachem země, rozedrané od trní našich provinění a probodané střepy naší zloby. V Ježíši, který se k nám sklání, se sklání láskyplně samotný Bůh, aby nás očistil. Kdo přijme tuto lásku hluboko do svého srdce, ten tuto lásku předává dál.

– Společné stolování znamená pro Židy přijetí toho druhého, spojení se s ním... Když s někým stolují, když s někým jím stejný chléb, piji s ním z jednoho kalicha, nemohu mít proti němu mít zlý úmysl. Kristus přijímá tuto symboliku a rozvíjí ji, když se sám dává v chlebě a ve víně. Jak se spojí člověk s chlebem, který jí a nechá se proniknout vínem, které pije, tak se s námi spojí Kristus v eucharistii.

Při poslední večeři slavíme s Ježíšem především odkaz jeho lásky. V ní je ve zhuštěné formě viditelné a hmatatelné, co Ježíš během svého celého života dělal – napravoval lidi a dodával jim odvahu, uzdravoval jim jejich rány a ukazoval jim jejich neporušitelnou hodnotu. Aby je povolal zpět do života tak, jak si to pro ně Bůh přál; v podobenstvích každodenního života člověka jim vyprávěl o Bohu tak, aby se jim otevřely oči. V každé eucharistii je vždy novým způsobem viditelný otisk této lásky. Současně to pro nás znamená pozvání, abychom žili s vědomím a neustále si uvědomovali, jaké znamení lásky můžeme přenechat těm ostatním.

– Třetí aspekt Zeleného čtvrtka se ukazuje na Olivové hoře. Bůh žádá od Ježíše smrt na kříži. Přese všechny strach přijímá Ježíš Boží vůli. Přijmout znamená smířit se s osudem, s tím, co na nás Bůh vyžaduje. Církev nás zve na Zelený čtvrtek k nočnímu bdění společně s Ježíšem, abychom nepodlehli pokušení moci, uznání a zaslepenosti, ale abychom stejně jako Ježíš dospěli k rozhodnutí přijmout Boží vůli a tím dospěli k pravé vnitřní svobodě. V tomto boji však nemusíme být žádnými hrdiny. Stejně jako Ježíš smíme mít strach a smíme se cítit opuštěni. Při pohledu na Ježíše můžeme přijmout vlastní strach, samotou a opuštěnost, i tu nejposlednější opuštěnost, ve které nás nemůže doprovázet žádný člověk, ale ve které nás očekává samotný Kristus. (na základě knihy A.Grüna / M.Reepena, "Svatý církevní rok")